

Bilag XIV.

Socialøkonomisk Samfund.

København, den 26. Marts 1915.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

I det i Folketinget under 14. Januar d. A. forelagte Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde findes i § 9 optaget en Bestemmelse om, at Formanden for det i Forslagets § 8 omhandlede Arbejderforsikringsraad skal være i Besiddelse af de Kvalifikationer, der kræves til at beklæde et Dommerembede i en af Landets Overretter. I Anledning heraf tillader Socialøkonomisk Samfund, der er en Forening af statsvidenskabelige Kandidater og studerende, sig at henstille, at denne Bestemmelse udgaar af Forslaget, og skal til Begrundelse heraf anføre følgende:

Søger man i de Forslaget ledsagende Bemærkninger Oplysning om de Motiver, der maatte have foreligget til at indføre denne Bestemmelse, findes intet herom, medens der derimod fra Indenrigsministeren baade ved Forslagets Forelæggelse og ved dets første Behandling i Tinget ligesom ogsaa fra enkelte Medlemmer er fremkommet Udtalelser angaaende dette Spørgsmaal. Det fremgaar af de faldne Udtalelser, at navnlig Indenrigsministeren har stillet sig tvivlende overfor Bestemmelsens Hensigtsmæssighed og gerne vilde medvirke til en Løsning paa et andet Grundlag. Det lader sig formentlig heraf slutte, at der i hvert Fald ikke har foreligget tvingende Grunde til at ændre det hidtil gældende Forhold, hvorefter Stillingen som Formand i Arbejderforsikrings-Raadet ikke har været forbeholdt Personer, der opfylder de i Forslaget foreslaaede Betingelser. Af de faldne Udtalelser ses det, at Overvejelsen angaaende det her fremdragne Spørgsmaal er foregaaet i Sammenhæng med Overvejelserne af Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal give Arbejderforsikrings-Raadet Karakteren af en Domstol, hvis Kendelser ikke kan prøves ved de almindelige Domstole. Herpaa tager den Bestemmelse i Forslagets § 8 Sigte, ifølge hvilken de Afgørelser, som det tilkommer Raadet at træffe, ikke kan indbringes for Domstolene. Da man imidlertid ved denne Bestemmelse alene lovfæster det Forhold, der har været det faktiske, siden Loven af 7. Januar 1898 traadte i Kraft angaaende Appel af Raadets Kendelser, ses det ikke, at der i denne Omstændighed kan ligge nogen fyldestgørende Grund til at kræve de nævnte Kvalifikationer hos Raadets Formand, da jo Garantien for den juridiske Holdbarhed af Raadets Kendelser, nemlig Appellen til Indenrigsministeriet, bevares i samme Omfang som hidtil.

Medens man gennem det foranstaaende har søgt at vise, at den nævnte Bestemmelse i Lovforslagets § 9 er unødvendig som Middel til at sikre den juridiske Holdbarhed af Raadets Kendelser, skal man dernæst tilføje — hvad der formentlig neppe trænger til nærmere Paavisning —, at de i Bestemmelsen krævede Kvalifikationer i et givet Tilfælde kan vise sig utilstrækkelige til at skabe Sikker-